

RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

UITSpraak Nr. 2002/31 Mo

in de klacht nr. 050.01

ingediend door:

hierna te noemen 'klaagster',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer. De Raad heeft aanleiding gevonden, alvorens uitspraak te doen, verzekeraar in een zitting van de Raad te horen.

Voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, is het navolgende gebleken.

Inleiding

Klaagster heeft bij verzekeraar een motorrijwilverzekering gesloten voor haar motorfiets. Op 12 mei 2000 heeft zij de motorfiets verkocht aan een autoverhuurbedrijf. Zij heeft toen een vrijwaringsbewijs ontvangen. Klaagster heeft de verkoop van de motorfiets toen niet aan verzekeraar gemeld.

Op 13 juni 2000 heeft een aanrijding plaatsgevonden tussen de verkochte motorfiets, bestuurd door de bedrijfsleider van het autoverhuurbedrijf, en een auto. Verzekeraar heeft aan de bestuurder van de auto een bedrag vergoed van (afgerond) f 17.721,- wegens door deze als gevolg van de op 13 juni 2000 voorgevallen aanrijding geleden schade.

In artikel 10 van de 'Motorrijwilverzekering Algemene voorwaarden' is, voorzover hier van belang, bepaald: '(...) De verzekering eindigt:

4.9 zodra de verzekeringnemer of zijn erfgenamen ophouden belang te hebben bij het motorrijwiel en tevens de feitelijke macht erover verloren hebben.' En voorts: 'De verzekeringnemer of zijn erfgenamen zijn verplicht de maatschappij onmiddellijk in kennis te stellen van het intreden van een der in dit artikel sub (...) 4.9 genoemde omstandigheden.'

In artikel 5 van de 'Motorrijwilverzekering Voorwaarden aansprakelijkheidsverzekering' is, voorzover van belang, bepaald:

'4 Indien de maatschappij niet op grond van de verzekeringsvoorwaarden, maar uitsluitend krachtens de Wet Aansprakelijkheidsverzekering Motorrijtuigen (.) tot het doen van een uitkering verplicht is, behoudt de maatschappij zich het recht voor de uitgekeerde schadevergoeding inclusief de gemaakte kosten op de

verzekeringnemer of indien daartoe aanleiding bestaat, op de aansprakelijke persoon te verhalen.’

De klacht

Klaagster heeft bij vergissing verzuimd verzekeraar op de hoogte te stellen van de verkoop van haar motorfiets. De verzekering liep derhalve door en klaagster voldeed aan haar verplichting tot premiebetaling. Verzekeraar is aangesproken als WAM-assuradeur van de door klaagster verkochte motorfiets en heeft de schade integraal aan de bij de aanrijding betrokken automobilist vergoed. De motorfiets was ten tijde van de aanrijding kennelijk niet voorzien van de voorgeschreven handelaarskentekenplaat. Verzekeraar heeft erop gewezen dat in de algemene verzekeringsvoorwaarden is bepaald dat de verzekering eindigt zodra de verzekeringnemer ophoudt belang te hebben bij de motorfiets en hij tevens de feitelijke macht erover heeft verloren, en dat in de algemene voorwaarden is bepaald dat de verzekeringnemer verplicht is verzekeraar onmiddellijk in kennis te stellen van het intreden van die omstandigheid. Een en ander zou er volgens verzekeraar toe leiden dat klaagster gehouden is tot terugbetaling van de schadevergoeding die verzekeraar al dan niet verplicht aan de automobilist heeft uitgekeerd. Volgens klaagster is zij niet gehouden de door verzekeraar aan een derde uitgekeerde schade volledig te vergoeden. Uit de verzekeringsvoorwaarden volgt niet dat de verzekeringnemer bij een relatief klein verzuim als het onderhavige (het niet melden van de verkoop van de motorfiets) gehouden is de gehele uitgekeerde schade te vergoeden. Dit is ook niet redelijk. Door van klaagster terugbetaling te vorderen schaadt verzekeraar de goede naam van het verzekeringsbedrijf. Een minder bezwarende oplossing had in de rede gelegen. Klaagster denkt daarbij aan rechtstreeks verhaal door verzekeraar op degene die voor de schade aansprakelijk is.

Het standpunt van verzekeraar

De motorfiets was ten tijde van de aanrijding op 13 juni 2000 eigendom van het autoverhuurbedrijf en behoorde tot de handelsvoorraad van dat bedrijf. Over de toedracht van de aanrijding hebben de betrokken bestuurders verschillende lezingen gegeven. In het ter zake opgemaakte politierapport is geconcludeerd dat de motorfiets eerst onderuit is gegleden en dat de botsing daarna heeft plaatsgevonden. De botsing vond plaats op de rechter weghelft, gezien vanuit het perspectief van de automobilist. Verbalisanten constateerden op de plaats van de aanrijding dat de motorfiets niet was voorzien van een handelaarskentekenplaat. Volgens opgave van de bestuurder van de motorfiets was de kentekenplaat eraf gevallen. Op de motorfiets was wel de gewone kentekenplaat gemonteerd. De inschrijving bij de Dienst Wegverkeer gaf aan dat de motorfiets bij verzekeraar was verzekerd. Op het moment van de schademelding was niet bekend dat de motorfiets al een maand eerder, te weten op 12 mei 2000, was verkocht aan het autoverhuurbedrijf.

Op grond van de algemene verzekeringsvoorwaarden eindigt de dekking op het moment dat verzekerde ophoudt belang te hebben bij de motorfiets en hij tevens de feitelijke macht daarover verliest. Voorts is verzekerde op grond van de verzekeringsvoorwaarden verplicht verzekeraar onmiddellijk in kennis te stellen van die omstandigheid.

2002/31 Mo

Op basis van de gegevens over de toedracht van de aanrijding is verzekeraar tot de conclusie gekomen dat de bestuurder van de motorfiets aansprakelijk moet worden gehouden voor de schade van de automobilist en dat de verzekeraar van de motorfiets die schade moet vergoeden. Nadat gebleken was dat de verzekeraar van de handelaarskentekenplaat geen dekking wenste te verlenen heeft verzekeraar de schade van de automobilist vergoed. Door deze betaling is verzekeraar in de verhaalsrechten van de automobilist getreden en kan verzekeraar de door hem betaalde schade verhalen op eventuele aansprakelijke partijen. Op het eerste gezicht zijn er drie mogelijk aansprakelijke partijen: de bestuurder van de motorfiets, het autobedrijf en klaagster. De bestuurder van de motorfiets heeft medegedeeld dat het ongeval is veroorzaakt doordat de automobilist onvoldoende rechts heeft gehouden. De aansprakelijkheid van het autoverhuurbedrijf is onduidelijk. Ten slotte is er klaagster die heeft verzuimd door te geven dat zij de motorfiets had verkocht. Als crediteur is verzekeraar gerechtigd iedere partij aan te spreken voor de gehele vordering zonder dat daarover verantwoording aan een debiteur behoeft te worden afgelegd. Toch lijkt de klacht daartegen te zijn gericht. Verzekeraar meent dat de klacht ongegrond is. Daarnaast stelt klaagster dat het verzuim om door te geven dat de motor verkocht was slechts gering was en dat verhaal van de gehele vordering daartoe in geen verhouding staat. Verzekeraar is van mening dat het verzuim geenszins gering is. De persoon van de verzekeringnemer is van groot belang. Bij WAM-verzekeringen geldt dit temeer vanwege de potentiële schadeomvang en vanwege het feit dat de benadeelde een eigen recht op schadevergoeding heeft jegens de WAM-verzekeraar. Waar bij de totstandkoming van de verzekeringsovereenkomst de aanvrager van de verzekering nauwgezet wordt beoordeeld, is het ook noodzakelijk dat een lopende verzekering op correcte wijze wordt beëindigd. Klaagster kan en mag voor de gehele vordering worden aangesproken.

Het commentaar van klaagster

Na kennisneming van het verweer van verzekeraar heeft klaagster haar klacht gehandhaafd en nader toegelicht.

Het overleg met verzekeraar

In het overleg met de Raad heeft verzekeraar medegedeeld dat zijn vordering op klaagster niet is gebaseerd op subrogatie maar op de verzekerings-overeenkomst. Met de raadsman van klaagster werd overleg gevoerd over de vraag of de door verzekeraar betaalde schadevergoeding voor het geheel op klaagster zou moeten worden verhaald. Dit overleg is, aldus verzekeraar, door de onderhavige procedure afgebroken. Verzekeraar heeft zich bereid getoond met klaagster opnieuw in overleg te treden.

Het verdere verloop van de klachtprocedure

In de verdere correspondentie met (de raadsman van) klaagster heeft verzekeraar een regeling aangeboden die inhoudt dat verzekeraar andere debiteuren zal aanspreken, waarbij klaagster alleen hoeft op te komen voor de kosten van verhaal, die van een eventuele procedure daaronder begrepen.

Klaagster heeft medegedeeld dat zij zich in dit voorstel niet kan vinden.

2002/31 Mo

Het oordeel van de Raad

1. Uit de aan de Raad overgelegde stukken blijkt dat klaagster sedert 12 mei 2000 niet meer de eigenaar en de houder was van de motorfiets die zij bij verzekeraar had verzekerd. Verzekeraar heeft krachtens de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen de schade vergoed die op 13 juni 2000 met de motorfiets aan een derde is toegebracht.
2. Op grond van de in de Inleiding geciteerde tekst van artikel 5 onder 4 van de 'Motorrijwielverzekering Voorwaarden aansprakelijkheidsverzekering' is verdedigbaar het standpunt van verzekeraar dat hij de aan de benadeelde uitgekeerde schade op klaagster mag verhalen.
3. Verzekeraar heeft aangeboden geen verhaal op klaagster te zullen nemen op voorwaarde dat klaagster bereid is de kosten voor haar rekening te nemen die verbonden zijn aan terugvordering van de schade-uitkering van de bestuurder van de motorfiets en/of het autoverhuurbedrijf. Klaagster heeft dit aanbod als onvoldoende en onredelijk aangemerkt.
4. De Raad overweegt hieromtrent het volgende. Gelet op hetgeen hiervoor onder 2 is overwogen is de Raad van oordeel dat het door verzekeraar gedane aanbod niet onverdedigbaar is. Bij dit aanbod ziet verzekeraar vrijwillig af van verhaal op klaagster, terwijl verzekeraar met de hem ten dienste staande middelen verhaal zal zoeken op de andere debiteuren. Dat klaagster de kosten daarvan in volle omvang zal dragen wijst weliswaar niet op een royaal gebaar van verzekeraar, maar is naar het oordeel van de Raad anderzijds ook niet onredelijk.
5. De conclusie van hetgeen hiervoor is overwogen is dat verzekeraar niet de goede naam van het verzekeringsbedrijf heeft geschaad, zodat de klacht ongegrond moet worden verklaard.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 27 mei 2002 door Mr. M.M. Mendel, voorzitter, Mr. D.H. Beukenhorst, Drs. C.W.L. de Bouter, Mr. R. Cleton en Mr. E.M. Dil-Stork, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. C.A.M. Splinter, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. M.M. Mendel)

De Secretaris:

(Mr. C.A.M. Splinter)

